

עת"א 8878/02/14 - מקסים חרפוב (אסיר) בכלא כרמל נגד ועדת השחרורים - כלא כרמל, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 8878-02-14 חרפוב(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
תיק חיצוני:

בפני הרכב כב' השופטים:

עודד גרשון [אב"ד]

כמאל סעב

תמר שרון- נתנאל

מקסים חרפוב ת"ז 320849383 (אסיר) בכלא כרמל
ע"י ב"כ עו"ד רומן קלוגרמן (מ.ר. 49431 סנ"צ)

נגד

1.ועדת השחרורים - כלא כרמל
2.מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

פסק דין

השופט עודד גרשון [אב"ד]:

1. זהו גלגולה השני של עתירה כנגד החלטת ועדת השחרורים ברשות כב' הנשיא בדימוס אהרון מלמד שדחתה את בקשתו של העותר לשחרורו על תנאי ממאסר.

2. בהחלטתה מיום 15.12.2013 ("להלן - "ההחלטה הראשונה") קבעה ועדת השחרורים כדלקמן:

**"מדובר במאסר שני בפועל של אסיר לתקופה של שנה וחצי
בגין עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, אי ציות
להוראות שוטר, זיוף רשיון, נהיגה ללא רשיון תקף וללא ביטוח
ובזמן פסילה.**

עמוד 1

עבירות אלה חמורות מאוד ונפוצות כמכת מדינה המסכנת רכושם וחיהם של אזרחים רבים בכל אתר ואתר ומדי שבוע בשבוע מתפרסמים באמצעי התקשורת מקרים של נהיגה ללא רשיון, נהיגה בעת שכרות ונהיגה בעת פסילה הגורמים למוות של אזרחים פרטיים ושל משפחות שלמות ויש בהן עדות כשלעצמם על מסוכנות של ממש.

האסיר קיבל הזדמנות לריצוי מאסר בעבודות שירות, החמיץ אותה והוטל עליו בגין זאת מאסר של ממש כאמור.

לאסיר הרשעות קודמות - האחת בסמים ו - 11 עבירות

תעבורה.

גם מאסר על תנאי לא הרתיע אותו והפר אותו בצורה

חמורה.

האסיר השתמש בסמים ומשנת 2010 מטופל בסבוטקס, נמצא כיום במעקב נארקולוגי ובתהליך הפחתה ובעת ביצוע העבירה היה תחת השפעת חשיש. האסיר מודה בעבירותיו וממזער מחומרתן. הוצע לאסיר שילוב בפרוייקט טיפולי למתחזקים על ידי תחליף סם אולם לא היה מעוניין בכך, עם זאת השתלב בטיפול משמר של NA וצעדים.

מדובר בנהג שנוהג פעם שלישית בפסילה.

לחובת האסיר בתקופת מאסרו חמ"ן שלילי בגין מעורבות

בהברחת תחליף סם. ובנוסף לכך נפתח לאסיר תיק בגין תפיסת חומר החשוד כסם בכלא "ניצן" - פא 535822-12.

האסיר הופנה לרש"א ורש"א לא הציגה תוכנית לגביו.

הוצגה בפנינו תוכנית של הגב' חיה היכל שלאור ההפרות והחמ"ן השלילי והתיק שנפתח, לא נראית לנו כמאיינת את מסוכנות האסיר ועל כן אין אנו נעתרים לבקשת האסיר ודוחים אותה".

3. העותר השיג על ההחלטה הראשונה הנ"ל בעתירה לבית משפט זה (עת"א 43159-12-13). בפסק הדין שניתן ביום 9.1.14 החליט בית המשפט (כב' השופטים שפירא (אב"ד), אליקים וטאובר) כי -

"מעיון בהחלטה עולה כי הועדה סברה, על בסיס עברו של העותר, כי נשקפת ממנו מסוכנות. בעניין זה איננו סבורים כי נפל פגם בהחלטה. עם זאת, רכיב מרכזי בהחלטה ובמיוחד ההחלטה שלא לאמץ תוכנית שיקום שהוצגה על ידי הגב' היכל, היה פועל יוצא של פתיחת תיק פא 535822-12 שעניינו חקירה בחשד לביצוע עבירת סמים.

בנוסף גם הוצג חמ"ן אחר לעיון הועדה.
ממידע שנמסר לנו היום, עולה כי תיק הפא הנ"ל נסגר לאחר
שנקבע בעניינו חוסר אשמה.
בנסיבות אלו, סבורים אנו כי ראוי להחזיר את הדין בעניינו של
העותר לועדת השחרורים אשר תשקול על רקע המידע
העדכני את עניינו של העותר בשנית.
אשר על כן, ובשים לב ליתרת מאסרו הקצרה, אנו מורים כי עניינו
של העותר יוחזר לדין בפני ועדת שחרורים במועד קרוב ככל
שניתן כדי שכל הנתונים העדכניים בעניינו ישקלו על ידי
ועדת השחרורים.
נבהיר, למען הסר ספק, כי איננו מביעים עמדה בכל הנוגע לדין
שיהיה בפני הועדה אשר תשקול את מגוון השיקולים לפי מיטב שפיטתה
ותיתן את החלטתה".

4. העניין אכן חזר לדין בפני ועדת השחרורים וזו שבה והחליטה, ביום 19.1.14 (להלן - "ההחלטה השנייה"), פעם נוספת, לדחות את בקשתו של העותר לשחרור על תנאי ממאסר. וכך כתבה הועדה בהחלטתה:

"התיק הוחזר לועדה על ידי בית המשפט המחוזי בנימוק
שבהחלטת הועדה מצויין, בין היתר, גם שלאסיר תיק פתוח
שעניינו חקירת החשד לביצוע עבירות סמים ואילו ממידע
שנמסר לבית המשפט המחוזי עולה שתיק זה נסגר ויש על
הועדה לבדוק אם לאור זאת משנה היא את עמדתה שלא
לשחרר את האסיר ועם זאת ציין בית המשפט המחוזי "איננו
מביעים עמדה בכל הנוגע לדין שיהיה בפני הועדה אשר תשקול
את מגוון השיקולים לפי מיטב שפיטתה ותיתן את החלטתה".
בהמשך לאמור בהחלטת הועדה מיום 15.12.2013, ולאור
הנימוקים אשר פורטו בהחלטה זו, שפרט לנושא התיק הפתוח,
הינם חלק בלתי נפרד מהחלטתנו היום, שוכנענו לאחר בדיקה
יסודית של התיק שהמשקל של התיק הפתוח בהחלטת הועדה
היה מזערי למדי והנימוקים אשר פורטו כשלעצמם יש בהם
עילה רצינית לאי קבלת בקשתו של האסיר לשחרור מוקדם.
לאור מה שהוסיפו בפנינו היום הצדדים נוסף שהקורס
"צעדים" והקורסים הנוספים בחינוך שעבר האסיר, אינם שייכים
לבעיות העיקריות של האסיר בתעבורה ואין בהן כדי לאיין את
מסוכנותו של האסיר.
גם התוכנית של הגב' חיה היכל מתייחסת לנושא הסמים אך

אין בה כל התייחסות לנושא העיקרי של מסוכנותו של האסיר
והוא הרקע התעבורתי וכן גם המסמך של מרפאת נ"ס מיום
7.10.2013 שהוצג בפנינו היום.
המידע שהוצג בפנינו היום והוכרז על ידינו כחסוי, אף הוא
מחזק את מסוכנותו של האסיר.
לאור האמור, אין אנו נעתרים לבקשת האסיר לשחרור
מוקדם ואנו דוחים אותה".

5. על ההחלטה השנייה הנ"ל הוגשה העתירה הנוכחית שלפנינו (עת"א 8878-02-14).

העותר, באמצעות בא כוחו עו"ד רומן קלוגרמן מן הסנגוריה הציבורית, טען בפנינו כי שגתה ועדת השחרורים
בדחותה את בקשתו לשחרור מוקדם.

העותר טען כי שגתה הועדה קמא בכך שייחסה משקל יתר למידע מודיעיני שהוצג לעיונה כחיזוק
למסוכנותו של העותר. לטענתו, ההחלטה הראשונה לדחות את בקשתו לשחרור מוקדם התבססה "(...) בעיקר
על קיומו של המידע המודיעיני וקיומו של תיק נוסף פתוח נגד העותר אשר התברר בהמשך כי נסגר
בעילת "חוסר אשמה".

העותר טען כי שגתה הועדה בכך ש"שיקללה את קיומו של המידע המודיעיני גם בהחלטתה השנייה
למרות שמידע זה כבר שימש כנימוק לדחיית בקשתו של העותר לשחרור מוקדם בהחלטתה
הראשונה וככזה לא ניתן לראות בו כחלק מהנתונים העדכניים על פיהם היה על הועדה לבחון מחדש
את בקשת שחרורו המוקדם של העותר".

העותר טען כי המידע שהוצג לעיון הועדה ואשר שימש בעיני הועדה כחיזוק למסוכנותו של העותר התקבל
בחודש מרץ 2013 וכי מידע זה אינו רלוונטי עוד במועד שבו נדונה בקשתו של העותר לשחרור מוקדם וכי המשקל
הראוי של מידע יחיד ומיושן זה הינו אפסי.

העותר טען כי שגתה הועדה בכך שביססה את החלטתה לדחות את בקשתו לשחרור מוקדם על כך שהוא לא
עבר טיפול בתחום עבירות התעבורה וכי המסגרות הטיפוליות והשיקומיות בהן שולב במהלך מאסרו בתחום
הסמים, אין בהן כדי לאיין את מסוכנותו. לטענתו, לא הוצג בפני הועדה כל מידע על כך שהוצע לו לעבור טיפול
בתחום התעבורה והוא סירב לו. אדרבא, מן המסמכים שהוצגו בפני הועדה עולה כי לא קיים טיפול בתחום
עבירות התעבורה במסגרת שב"ס בכלל או בכלא כרמל בפרט.

העותר טען כי שחרורו של כל אסיר, הן שחרור על תנאי והן שחרור מלא, טומן בחובו פוטנציאל
למסוכנות לשלום הציבור ובטחונו. ואולם, המחוקק מצא כי מן הראוי לאפשר בחינה של מסוכנות זו בחלוף שני

שליש מתקופת המאסר על מנת לבדוק אם מסוכנותו של האסיר פחתה באופן שניתן לשחרר אותו בלי לסכן באופן בלתי סביר את שלום הציבור.

עוד טען העותר כי הועדה קמא שגתה בכך שלא איזנה בעניינו במידה סבירה בין השיקולים השונים בעד ונגד שיחרורו על תנאי וכי אילו עשתה כן, היתה מגיעה למסקנה כי יש מקום לשחררו המוקדם.

6. המשיבה מתנגדת לעתירה ומבקשת לדחותה.

7. דין

א. לאחר עיון בשתי החלטותיה הנ"ל של ועדת השחרורים, בטענות באי כח הצדדים ובמכלול נסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי מן הדין לדחות את העתירה וכך אציע לחברי הנכבדים.

ב. סבורני כי החלטתה נשוא העתירה של הועדה הינה החלטה סבירה ביותר ואין כל סיבה להתערב בה.

כמפורט בהחלטתה הראשונה של ועדת השחרורים, העותר מרצה תקופת מאסר של שנה וחצי בגין עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, אי ציות להוראות שוטר, זיוף רשיון, נהיגה ללא רישיון תקף וללא ביטוח והכל בזמן היותו פסול מלנהוג. ולא זו בלבד אלא שמסתבר שהעותר הורשע **שלוש פעמים** בנהיגה בזמן פסילה.

כמפורט לעיל, לרבות **שלוש הרשעות בנהיגה בזמן פסילה**, מעיד על עצמו כי הוא המשתמשים בדרך. המשפט ומפגין חוסר אכפתיות לשלומם ולביטחונם של המשתמשים בעבירות מי שהורשע בנהיגה בזמן פסילה. בז לחוק ולהחלטות בית המשפט ומפגין חוסר אכפתיות לשלומם ולביטחונם של המשתמשים בדרך.

הנה כי כן, די בנתונים האמורים, לבדם, כדי להצדיק את דחיית העתירה לאור הוראות סעיף 9(1) ו-9(3) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001.

ג. בנוסף לאמור לעיל, עיינו במידע מודיעיני שהוצג לעיונונו ואשר הוצג גם בפני הועדה קמא. מדובר במידע המתייחס להתנהלותו של העותר בכלא. סבורני כי המידע האמור מצביע אף הוא

על מסוכנותו של העותר.

ד. דומני כי בא כוח העותר לא דק פורתא בטענותיו בהקשר לעניין תוכנית השיקום. יש להבין את החלטת הועדה כמי שאומרת שאין בתוכנית השיקום שהוצעה על ידי העותר כדי להביא לשיקומו של העותר **בהתנהלותו הקשורה לעבירות תעבורה.**

לפיכך, גם אם לא הוצעה לעותר תוכנית שיקום בהקשר האמור, די בכך שאין בתוכנית השיקום שהוצעה על ידי העותר כדי ליתן פתרון שיקומי לבעייתו של העותר בהקשר של עבירות תעבורה כדי להצדיק את דחיית תוכנית השיקום שהוצעה על ידו.

ואולם, כאמור לעיל, גם ללא התייחסות לנושא השיקום, החלטת הועדה סבירה לאור מסוכנותו הרבה של העותר כעולה מן העבירות בהן הורשע, מהרשעותיו הקודמות ומהמידע המודיעיני, כמפורט לעיל.

8. **אחרית דבר**

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני מציע לדחות את העתירה.

**עודד גרשון, שופט
[אב"ד]**

השופט כמאל סעב:

אני מסכים.

כמאל סעב, שופט

השופטת תמר שרון נתנאל:

אני מסכימה.

תמר שרון-נתנאל, שופטת

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את העתירה.

ניתן היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 במרץ 2014, בנוכחות הצדדים.

**תמר שרון-נתנאל,
שופטת**

כמאל סעב, שופט

**עודד גרשון, שופט
[אב"ד]**